

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 10/2013

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 24.02.2015. ГОДИНЕ

К-По₂.10/2013

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
ОДРЖАНОГ ДАНА 24.02.2015. ГОДИНЕ**

Адв. Ђуро Чепић: Судија пре него што отворите главни претрес хоћете ми дозволити да вам се обратим врло кратко?

Председник већа: Може, изволите.

Адв. Ђуро Чепић: Хвала. У духу одредби важећег ЗКП-а ми смо се обратили према вишој институцији што сам ја и најавио на припремном рочишту. Но, одговор који смо добили у мају месецу од стране војне поште 4445 говори нам да једино ту документацију можемо да добијемо преко Вас, односно преко суда, Већа за ратне злочине а исту нисмо још добили до овог тренутка.

Председник већа: Од документације је нешто стигло, нешто није, ви сте могли да извршите увид у списе па да видите шта је стигло. Јесте ли извршили увид у списе?

Адв. Ђуро Чепић: Не, нисам. Знате да је ноторна чињеница да је био протест адвоката до пре недељу дана, две колико већ.

Председник већа: Је ли то сметња да држимо данашњи претрес?

Адв. Ђуро Чепић: Па, ево Вама остављам на оцену. Дакле, ми смо дошли у пуном саставу а било би врло битно за одбрану да имамо сазнања о тим документима јер оно што је моје сазнање а слободан сам да кажем јесте да ће и првоокривљени у свом излагању имати намеру да се позове на ту документацију. Дакле, да направимо једну концентрацију доказа јер овде су јако тешке оптужбе стављене на терет, а део тих докумената сматрам **експлуаторним**.

Председник већа: Па, није стигло много тога од доказа. Стигла је заповест за подршку снага МУП-а у разбијању и уништењу шиптарских терористичких снага у реону Ораховац, Сува Река и Велика...

Адв. Ђуро Чепић: То 23.03.1999.?

Председник већа: 23.03. и доставили су нам правило бригада пешадијске, моторизоване, брдске, планинске, морнаричке и тако даље. Правилник, од осталих доказа достављен је ратни дневник.

Адв. Ђуро Чепић: Чији?

Председник већа: ПВО. Ето, то је од доказа. Мислим да није, ми смо имали део овог ратног дневника. Мислим да ови докази који су достављени нису сметња да држимо данашњи претрес.

Адв. Ђуро Чепић: Вама, наравно, остављам на оцену, а ово што је нама битно морам ту резерву да нагласим а истакао сам и на припремном рочишту, претпостављам кад сте добили овај део документације да је и други у поседу Војног архива и молим да суд понови захтевање истих, пошто је очигледно да наш ауторитет као бранилаца није довољан иако имамо законско покриће за то, у смислу одредбе чл.301 важећег ЗКП-а.

Председник већа: Добро.

Адв. Ђуро Чепић: И још једна резерва, извињавам се, само ми дозволите и ово. Остављамо могућност да накнадним прибављањем се омогући наравно окривљеном у несметаном излагању да образложи накнадно прибављену документацију.

Председник већа: Увек може, да.

24.02.2015. године, 09:40 часова, председник већа отвара заседање у предмету Вишег суда у Београду, Одељење за ратне злочине К-По2.бр.10/13 против оптужених Гавриловић Павла и Козлина Рајка, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 у вези члана 22 Кривичног Законика Републике Југославије, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине Ктo.број 7/13 од 04.11.2013. године.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине **Миољуб Виторовић**
 -оптужени **Павле Гавриловић**
 -оптужени **Рајко Козлина**

Браниоци-адвокати:

-браниоци оптуженог **Павла Гавриловића, Ђуро Чепић, Милан Петровић и Иван Митровски** је ли тако?

-За оптуженог **Рајка Козлину** адвокат **Ђуро Чепић**.

Констатује се да су у судници присутни:

Ви сте? Име и презиме?

-приправник адвокатске канцеларије **Чепић, Ксенија Томовић**.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес **одржи**.

У предмету поступа веће у саставу: судија Драган Мирковић, судија Бојан Мишић, чланови већа и судија Мирјана Илић председник већа.

Да ли има примедби на састав већа?

Примедби на састав већа нема.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање тока главног претреса а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ ОПТУЖЕНИХ
Оптужени ПАВЛЕ ГАВРИЛОВИЋ

Заменик тужиоца: Судија, данас је 24.

Председник већа: Шта сам ја рекла? 25? Добро, 24.02.2015.

Адв. Буро Чепић: Судија, једно техничко питање док Гавриловић не стане где треба да стане. По питању ових записника, да ми не би долазили овде сваки пут и молили, кумили, пролазили ову врло захтеву процедуру, може ли то нама да се достави, платићемо све могуће потребне таксе. Значи, како који записник се пренесе из овог аудио записа у писани запис, да нам се пошаље поштом, ми платимо лепо колико смо дужни држави и да убрзамо процес рада, јер у противном улазимо у одређене тешкоће.

Председник већа: Да ли хоћете у електронској форми или штампаној?

Адв. Буро Чепић: Зашто да не? Да, да, одговара електронска форма да, да, никакав проблем. Само кажем да убрзамо ствар, да губимо доста времена. Може на ЦД па то ће бити сасвим добро.

Председник већа: Биће вам достављено.

Адв. Буро Чепић: ОК, хвала.

Председник већа: Гавриловићу, Ви сте дали Ваше личне податке када сте саслушани на записнику од 11.07.2013. године. Да ли има неких измена у Вашим личним подацима?

Опт. Павле Гавриловић: Нема госпођице.

Председник већа: Само да проверимо Ваше личне податке. Место становања?

Опт. Павле Гавриловић: Лесковац.

Председник већа: Ђуре Салаја 41/48 код станодавца Зорана Сентића?

Опт. Павле Гавриловић: Тако је.

Председник већа: Ожењен, отац двоје деце, ћерка пунолетна, син малолетан? Јесу ли пунолетна деца или једно малолетно, једно пунолетно?

Опт. Павле Гавриловић: Јесте.

Председник већа: Добро, да ли сте запослени?

Опт. Павле Гавриловић: Не, више не, дошло је до промена.

Председник већа: Реците.

Опт. Павле Гавриловић: Сада сам у пензији.

Председник већа: У пензији. Колика примања остварујете, колика Вам је месечна пензија?

Опт. Павле Гавриловић: Месечна пензија ми је 46.200 и нешто динара.

Председник већа: Добро, кажите ми да ли се води још неки кривични поступак против Вас?

Опт. Павле Гавриловић: Не води се.

Председник већа: Не води се кривични поступак.

Оптужени ПАВЛЕ ГАВРИЛОВИЋ, са личним подацима као на записнику од 11.07.2013. године, с тим што додаје да је пензионер и остварује месечну пензију у износу од 46.200 динара. Не води се други кривични поступак.

Председник већа: Можете сести. Оптужени Козлина. Седите ту до упозорења. Козлина да ли има неких измена у Вашим личним подацима од дана када сте дали личне податке пред истражним судијом а дали сте и Ваше личне податке на припремном рочишту.

Оптужени РАЈКО КОЗЛИНА

Опт. Рајко Козлина: Не, не, све је исто.

Председник већа: Место становања?

Опт. Рајко Козлина: Београд, Пилота Михајла Петровића 70.

Председник већа: Кроз 26?

Опт. Рајко Козлина: 26.

Председник већа: Код станодавца?

Опт. Рајко Козлина: Биљана Клинк.

Председник већа: Добро. Кажите ми занимање.

Опт. Рајко Козлина: Професионално војно лице.

Председник већа: И даље сте у служби је ли тако? Колика месечна примања остварујете?

Опт. Рајко Козлина: Око 41.000,00.

Председник већа: 41.000,00. Да ли се води неки други кривични поступак против Вас?

Опт. Рајко Козлина: Не.

Председник већа: Дете малолетно још увек?

Опт. Рајко Козлина: Да.

Оптужени Рајко Козлина, са личним подацима као у списима, с тим што додаје да је запослен као професионално војно лице, подофицир, остварује месечна примања у износу од 41.000,00 дин., не води се други кривични поступак.

Председник већа: Седите. Не морате тамо, да Вас упозорим. Будите овде, седите овде и у даљем току поступка можете да седите овде. Изволите.

Адв. Милан Петровић: Судија, ако дозволите само, нисам најбоље разумео како ћемо око ове документације која је стигла код Вас сада? Знате зашто? Зато што сада би наш брањеник морао да се изјасни на пример о ратном дневнику, о свему томе Ви би му постављали одређена питања, да појасни шта ту стоји, шта пише, какав је њихов задатак био. Нарочито око ове заповести коју сте поменули. Па око тих борбених извештаја које ми тражимо, за које сте Ви рекли да нису стигли. Како ћемо то сада, да ли морамо ми да сами иницијативно долазимо, разгледавамо предмете, тражимо копирање списка, или ћете кад буде стигло некако да нас обавестите?

Председник већа: Нисте се ни представили.

Адв. Милан Петровић: Милан Петровић, извињавам се, бранилац. Овај, ја бих хтео судија само да нешто разјаснимо како ћемо око ове документације коју сте Ви сада овај, побројили да је стигла по нашем захтеву. Ми би морали на неки начин да дођемо до ње, уколико сада се окривљени овде изјашњава, даје своју одбрану он би морао да коментарише ту документацију, ми би имали одређена питања везано...

Председник већа: Молим Вас лепо. Ви сте предложили прибављање тих писаних доказа је ли тако? И Ви сте били дужни пре претреса, давно се завршио штрајк адвоката, има већ две недеље је ли тако? Ви сте били дужни да дођете и да извршите увид у списе. Нема потребе да због тога одлажемо овај претрес. Ми ћемо саслушати окривљене, уколико сматрате након упознавања са тим доказима који су достављени,

да треба да постављате питања, биће вам омогућено на неком наредном главном претресу пре почетка саслушања сведока.

Адв. Милан Петровић: Да се изјасни о тим документима.

Председник већа: Да.

Адв. Милан Петровић: Хвала Вам.

Председник већа: Оптужени се поучавају, оптужени, дужна сам да вас пре излагања оптужнице поучим о вашим правима и дужностима у поступку. Све што изјавите може против вас бити коришћено као доказ у поступку. Имате право да ништа не изјавите, имате право да ускратите одговор на поједина питања, да слободно изнесете вашу одбрану, да признате или не признате кривицу. Можете се изјаснити о свим чињеницама и доказима који вас терете и да изнесете чињенице и доказе који иду у вашу корист. Можете да разматрате списе, да прегледате предмете који служе као доказ у овом поступку, да прикупљате доказе у своју одбрану. Можете да испитујете сведоке оптужбе, да захтевате да се под истим условима као и сведоци оптужбе саслушају и сведоци одбране. Можете да изнесете чињенице, да предлагете доказе који су у прилог ваше одбране, да постављате питања саоптуженом, сведоку, вештаку, стручном саветнику, да стављате примедбе, да дајете објашњења у вези са изведеним доказима. Осим права, ви сте дужни исто тако да се одазовете на сваки позив органа поступка, и дужни сте да орган поступка обавестите о свакој промени ваше адресе становања или о намери да промените вашу адресу. Да ли сте разумели ваша права у поступку?

ИЗЛАГАЊЕ ОПТУЖБЕ

Адв. Иван Митровски: У списима предмета налази се записник о саслушању окривљеног Мирковић Радивоја. У списима сам приметио да је присуствовало лице које није овлашћено да учествује процесно у кривичном поступку пред редовним судовима и судовима опште надлежности на територији...

Председник већа: Уколико предлагете издвајање доказа, то је било већ на припремном рочишту и ми смо рекли да ћемо о тим предлозима одлучити након датих одбрана окривљених.

Адв. Иван Митровски: Само ако могу да образложим, ако сте љубазни, 30 секунди.

Председник већа: Добро, изволите.

Адв. Иван Митровски: С обзиром да Законик о кривичном поступку предвиђа у чл.59 ст. 2 ЗКП-а да пуномоћник оштећених може бити само лице из реда адвоката, Теки Бокши припада Адвокатској комори Косова, која није према номенклатури чл.64 Закона о адвокатури у оквиру Адвокатске коморе Србије. Он нема статус адвоката...

Председник већа: Зато и нису овде Теки Бокши и Адмир Салиху, ја сам њима ускратила за сада могућност заступања оштећених.

Адв. Иван Митровски: Они су неовлашћена лица у сваком тренутку и у претходном поступку и у овом поступку. И морају се издвојити да су вршили процесне радње, да је вршио процесну радњу, испитивао је сведока. Тај записник је незаконити доказ.

Председник већа: Добро. Ваше примедбе ће ући у записник и веће ће размотрити Ваше примедбе. Изволите тужиоче. Излагање оптужбе.

ИЗЛАГАЊЕ ОПТУЖБЕ

Председник већа: Заменик тужиоца за ратне злочине излаже оптужницу Тужилаштва за ратне злочине Ктo.7/13 од 04.11.2013. године. Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца: Судија, мислио сам да могу да препричам, али тешко ми је то па ћу прочитати, ипак ми је лакше да прочитам.

Ово тужилаштво је подигло оптужницу против Гавриловић Павла и Козлина Рајка,

Што су:

за време немеђународног оружаног сукоба између Савезне Републике Југославије – Војске Југославије и полицијских снага Републике Србије, са једне стране и припадника наоружане војне организације тзв. “Ослободилачка војска Косова“ (ОВК) са друге стране, који се одвијао у времену од 1998. године до краја 1999. године, и истовремено међународног оружаног сукоба између оружаних снага СРЈ и коалиције НАТО снага који се одвијао у времену од 24.03.1999. године до 20.06.1999. године у селу Трње, Општина Сува Река и целој територији тадашњој АП Косово и Метохија, као припадници Војске Југославије (ВЈ) 549.моторизоване бригаде Корпуса Приштине, Позадинског батаљона заједно са другим за сада НН припадницима Позадинског батаљона, кршећи правила међународног права предвиђена одредбама члана 3. став 1. тачка 1а) Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12. августа 1949. године (IV Женевске конвенције), те одредбама члан 4 тачка 1. и 2а) Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12. августа 1949. године о заштити жртава међународних оружаних сукоба (Протокол II),

1.окр.Гавриловић Павле,

Као командант Позадинског батаљона 549. моторизоване бригаде Приштинског корпуса Војске Југославије, наредио да се изврши напад на цивилно становништво и да се према цивилном становништву врше убиства што је имало за последицу смрт најмање 27 цивила албанске националности и наношење тешких телесних повреда које су задобила два цивила, на тај начин што је дана 25.03.1999. године у раним јутарњим сатима непосредно пре почетка оружаног напада на село Трње, након доласка са

војском и другим старешинама њему потчињеним, на брдо изнад села Трње, окупио своје потчињене старешине, међу којима је био и окр.Козлина Рајко и издао им наређење показујући руком на село Трње „да не сме бити преживелих“, што је према издатом наређењу значило чишћење села и убијање цивила - становника села, након чега су старешине међу којима је био и окр.водник Козлина Рајко поделили војску у три борбене групе, које су ушле у село Трње и током акције напада лишили живота најмање 27 становника села који нису учествовали у непријатељствима, и то окр.Козлина и његова борбена група једног мушкарца на уласку у село, једног мушкарца у кући Гаши Муслија, 16 мушкараца, жена и деце у дворишту куће Гаши Муслија, а НН припадници позадинског батаљона два мушкарца и једну жену у кући Гаши Бајрама и то: Мемет Љиманиа, Вотима Гашија и Шемсију Гаши, три жене и једног мушкарца непосредно иза куће Шабана Гашија и то: Бахрију Гаши, Бесарту Гаши, Бехару Краснићи и Рамадана Краснићи и три мушкарца на обали реке Трње и то: Шабана Гаши, Хамзија Гаши и Мухамета Краснићи.

2.окр.Козлина Рајко,

Као водник и командир прве борбене групе, поступајући по наређењу претпостављеног старешине окр.Гавриловић Павла, иако је знао да крши правила међународног права за време оружаног сукоба, истог дана ушао у село Трње са својом групом и затим:

- извршио убиство ошт.Маљић Воциа, цивила албанске националности старог око 70 година на улазу у село, тако што је у њега испалио један пројектил из аутоматске пушке и погодио га у леђа, услед чега је оштећени од задобијених повреда на лицу места преминуо,
- након уласка у село дошао до куће Гаши Муслија, у којој се налазио ошт.Али Воци, па је наредио сведоцима Милошевић Дејану и Маркишић Ервину да убију оштећеног, па када су то они одбили, из своје аутоматске пушке извршио убиство оштећеног Али Воци тако што је пуцао у њега и лишио га живота, након чега је сведоцима казао „то се овако ради“,
- након тога, у дворишту куће Гаши Муслија где је било више породичних кућа, наредио војницима из своје групе да претресу све куће и да у двориште изведу сво становништво које се у кућама затекне, па када су војници из његове групе сакупили 18 цивила албанске националности, међу којима су били мушкарци, жене и деца, наредио тројици војника из своје групе да у постројене цивиле пуцају и изврше убиство тих цивила, а затим заједно са тим војницима који су такође имали аутоматске пушке, у правцу оштећених испалио више рафала, услед чега је од задобијених повреда 16 цивила смртно страдало и то: Гаши Фисник, рођен 1989. године, Љумтурије Гаши, рођ.1981. године, Гаши Љуљета, рођ.1966. године, Гаши Мусли, рођ.1927. године, Гаши Сељвете, рођ.1968. године, Гаши Бљерта, рођ.1984. године, Гаши Седат, рођ.1986. године, Гаши Натура, рођ.1991. године, Гаши Емир, рођ.1995. године, Гаши Шућуриј, рођ.1949. године, Гаши Шефкиназе, рођ.1927. године, Гаши Хабибе, рођ.1968. године, Битићи Алтиан, рођ.1988. Битићи Шћипе, рођ.1972. године, Битићи Ђизде, рођ.1940. године и Фјуре Гаши, док су Гаши Исмет и Битићи Неџат задобили тешке телесне повреде,

- чиме су као саизвршиоци извршили кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези члана 22. КЗЈ.

То је оно што смо навели, ставили на терет, ову оптужницу ћемо доказивати свим оним предлозима које смо изнели на припремном рочишту и онима који су наведени у оптужници.

Председник већа: Захваљујем.

Заменик тужиоца: Само бих ето задржао, ако је негде дошло до грешке у именима, то ћемо касније сигурно исправити. Хвала.

ИЗЈАШЊЕЊЕ ОПТУЖЕНИХ О ОПТУЖБИ

Изјашњење о оптужби опт. Гавриловић Павла

Председник већа: Оптужени Гавриловићу. Позивам Вас да се изјасните да ли сте разумели оптужницу, да ли желите да се изјасните о оптужби или да ли признајете кривицу. Чули сте чињенични опис, правну квалификацију?

Опт. Павле Гавриловић: Чуо сам госпођо судија, нисам крив и о оптужници могу да кажем само да је овај, апсолутна неистина. Ако могу, ја сам написао овде пар ствари да вам кажем...

Председник већа: Добро. Само ћемо укратко Ваше изјашњење, а затим ћете изнети детаљно Вашу одбрану само док се изјасни и оптужени Козлина након овог изнетог чињеничног описа оптужнице. Можете сести.

Оптужени Павле Гавриловић изјави да је оптужбу разумео, да жели да се изјасни о оптужби, не признаје да је учинио кривично дело за које је оптужен.

Председник већа: Козлина изволите. Да ли сте разумели оптужницу? Да ли желите да се изјасните о оптужби? Да ли признајете кривицу?

Изјашњење о оптужби опт. Козлина Рајка

Опт. Рајко Козлина: Разумео сам оптужницу и нисам крив за ово за шта се теретим и оптужница није тачна.

Председник већа: Добро, седите.

Оптужени Рајко Козлина изјави да је оптужницу разумео, да о оптужби жели да се изјасни, изјављује да није крив, да су нетачни наводи оптужнице.

Председник већа објављује почетак доказног поступка.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Председник већа: Гавриловићу устаните, сада можете да се детаљно изјасните и да детаљно изнесете Вашу одбрану о свим околностима које Вас терете, да изнесете све чињенице које Вам иду у корист.

Оптужени Павле Гавриловић поучен у смислу чл. 397 ЗКП-а да се може изјаснити о свим околностима које га терете и да може да изнесе све чињенице које му иду у корист, позива се да изнесе своју одбрану. Изволите Гавриловићу, кажете да сте оптужницу разумели, па ево у несметаном, да ли желите да се изјасните на наводе оптужнице, у несметаном излагању изнесите све оно што сматрате да треба да изјавите у Вашу одбрану.

Одбрана опт. ПАВЛА ГАВРИЛОВИЋА

Опт. Павле Гавриловић: Госпођо судија, ја сам разумео оптужницу. Шта бих ја рекао, мислим овако, стварно многе ствари овде су мени нејасне. Мени као оптуженом у смислу каже „показао је руком на село да не сме бити преживелих што би значило“ и тако даље. То ми је прва нејасноћа на коју сам хтео да укажем јер стварно не знам ко је могао, и да је било тако, да тумачи моје мисли. Али то је небитно сада. Хтео сам да вам кажем, значи, ја овакво наређење нити сам издао, нити сам могао да издам из више разлога. Разлог број 1 је што сви у војсци која је, да кажем, озбиљна институција од обичног војника па до професионалца, старешине, подофицира, сви знају и упознати су са овом Женевском конвенцијом и знају да наређења која су противна таквој Конвенцији се прво не смеју извршавати, прво се не смеју наређивати а друго, онај коме се наређује не сме да их изврши. Значи, једино је у том случају дозвољено неизвршавање таквих наређења у војсци. Мислим стварно, то ни на крај памети нити ми је било, нити јесте да тако шта уопште може неко да нареди а камоли ја. Друга ствар је овај, што је врло битно што бих хтео можда да вас и мало упознам и да вам објасним, јер наредити такав напад на село, поготово у оваквом саставу, то је немогуће јер овакав састав, позадински батаљон, није уопште намењен за таква дејства, значи једноставно нити су ти војници обучени за такве радње, нити они су способни да тако нешто ураде, значи они би изгинули као, овај, не знам како да вам кажем, мислим, једноставно је немогуће тако шта наредити. Али добро, боже мој, у оптужници тако стоји. Ја стварно, нити ми је познато да је неко овај, почињен било какав злочин у конкретно у овом селу Трње које се ставља на терет мени, значи стварно ми није познато, а могу да вам кажем да је и у току 98. године и у току 99. године, било какав да, нека неправилност која се десила или убиство или било шта што се дешавало на том простору, биле су покретане овај истраге и процесне радње против тих људи који су то радили. Значи ја не знам сада колико тачно има, колики је број овај тих поднетих пријава или предмета, већ не знам како се зове, али мислим да је било доста; ја знам сигурно за двадесетак, значи против људи који су нешто урадили. Да ли је то био војник, старешина, небитно, или цивилно лице или било које тамо, значи радила је и Служба безбедности која је у војсци, овај

задужена за те ствари, радио је и СУП, односно МУП који је био тамо на том простору. Ја сада не могу да се сетим и у ствари и не знам да ли је неко од тих људи процесуиран и тако даље, шта се десило касније са њима, али знам сигурно да су вођене истраге и да су ти људи, против њих подношене пријаве. Али епилог сам, не знам.

Објаснићу Вам, ако ми дозволите, само како уопште мислим у оптужници пише да сам тамо окупио, овај, старешине, међу којима је био и старији водник, окривљени Козлина Рајко. Значи, то исто је немогуће тако да, мислим, није, једноставно то је, тада је цела 1998. година на Косову била да кажем, нама се у војсци, односно у приштинском корпусу та цела 1998. година нам се признала као ратни стаж, зато што се тамо да кажем, ратовало од 1998. године па до краја, односно до завршетка рата, бомбардовања, 1999. године. Значи, доћи тако, окупити старешине, а да не кажем, задатак је борбени, то је немогуће, мислим, то једноставно се то није дешавало, поготову у војсци. Ја мислим да неко и овако да крене негде, па ће ваљда да се негде склони или сакрије или да овај, да буде заклоњен, јер је то борбени задатак. Мислим стварно је немогуће да то буде овако као што је описано у оптужници. Сада, можда, али ето предложили су и овај, можда је потребно да неко то објасни стручније, али ја покушавам да објасним својим речима. То стварно није тачно да је то тако било. Ја ако бисте дозволили, морам да Вам кажем да позадински батаљон којем сам ја био на челу тог батаљона, био командант батаљона, то је једна од јединица из ове 549. бригаде. Али то је позадинска јединица, значи сама реч каже и намена те јединице је одржавање технике, снабдевање, кување хране, њена структура позадинског батаљона, он има техничку чету, има интендантску чету, има ауто-одељење, ПП-одељење и санитетску чету у рату. Сама структура говори о томе која је намена те јединице. Значи, намењена је за одржавање, поправку возила, средстава везе, наоружања и тако даље, интендантска чета за кување, спремање хране, снабдевање водом, ауто-одељење за транспорт, санитетско одељење за збрињавање оболелих, повређених, значи ми нисмо једноставно борбена јединица која има улогу и намену да води некакав борбени задатак. Ја стварно морам да Вам кажем да ти војници који су били тада у том батаљону и уопште у позадинским тим јединицама, они се обучавају баш за такве задатке, њихова обука је за, пролазе неку основну обуку војничку, у смислу да могу да пуцају из пушке и да то не буду баш толико неуки, али главни акценат, главна обука им је баш ова за ову специјалност за коју се обучавају. Значи, ми тамо имамо војнике аутомеханичаре, који овај поправљају возила, имамо механичара за средства везе и за ово, имамо куваре, војнике који кувају, значи нису то војници који су спремни за некакве диверзантске акције или за упадање у куће или већ не знам шта. Тако да је овај стварно, хоћу да кажем да једноставно је немогуће наредити таквом војнику да нешто уради овако као што се ставља на терет мени оптужницом, то је немогуће, јер ја једноставно не могу наредити неком војнику који је кувар, да иде у акцију и да напада село или да нешто ради, мислим стварно је немогуће. Е сада, ја не могу да Вам објасним, али тако је, једноставно је тако.

Друго шта се овај, шта сам хтео да додам, још једну само ствар – значи у војсци постоји једна хијерархија у овоме, тако да у овом мом батаљону, рекао сам Вам већ, техничка чета, интендантска чета и тако даље, напоменуо сам, командири тих чета су били и они су и саслушани у овоме поступку, извињавам се, командир техничке чете је био поручник Јаћимовић Драгиша, командир ове интендантске чете је био тада капетан Глигорић Слободан, значи по хијерархији у војсци стварно се та хијерархија поштује и немогуће је да сада командант бригаде који је у то време био, даје наређења командантима батаљона који, има их 12 и он не може сада да дође и да изда наређење

неком војнику. Ја сам издавао наређења командирима чета, свима овима које сам имао. Они су у свом саставу имали воде и одељења самостална и ради једноставно такве организације и тако то функционише и тако то ради. Ја не зовнем сада онога војника и кажем, он можда и не зна ко сам ја, он зна првог претпостављеног, другог, не зна ко је командант бригаде, можда га је видео једанпут у овај у целом служењу војног рока. Тако да се та хијерархија поштовала, значи у издавању наређења. Значи, командант бригаде је, сада ћу рећи и о овоме баш конкретном том задатку који смо добили. Командант бригаде је мени издао задатак и ја сам добио задатак и овај, радило се овде о конкретној овој акцији која је овде врло, написана је и споменуто је само село Трње, али радило се о једном задатку који је био врло велики, значи у коме је учествовало више хиљада људи. Радило се значи о задатку и то је по заповести коју сам ја добио, значи дан пре, значи ја сам добио заповест 24. у поподневним сатима, ја сада тачно не могу да се сетим времена, да кажем, да је било то у пет поподне, али 24., значи у поподневним сатима смо добили и ја и остали команданти батаљона који су учествовали на овом задатку, смо добили задатак, припремили се и у току ноћи, односно у раним јутарњим сатима 25. је кренуло извршење задатка. А о чему се ради? Значи задатак је тада био, у ствари то је било уништење шиптарско-терористичких снага у ширем рејону села Ретимље, деблокада комуникације Сува Река – Ораховац и успостава контроле територије, у коме значи, са чиме нас је упознао значи командант прво са снагама непријатеља који се очекују у том рејону. Каже, „најјаче упориште шиптарско-терористичких снага су подручја шири простор Ретимља, планине Милановац, село Студенчане, село Самодраже, село Доброделане, Пагаруша, успостављена паштричко-оперативна зона и ту се отприлике очекивало јачине око 1.500 шиптарских терориста". Па сада се ту овај набрајају даље који су из друге бригаде ОВК, отприлике око 250 терориста, па из неке специјалне јединице ОВК у Дреновцу, отприлике 70 до 90 терориста, из 124. бригаде ОВК око 300 терориста и са командним местом у селу Ретимље, које је било баш у близини мог положаја; подрињско-паштричка и оперативни штаб ОВК налази се у селима Ралијаш, што можда је битно, али ти локални штабови са јачином од 50 до 100 терориста су у селу Драгобиље, село Маларија, Горње и Доње Поточане, село Нашпале, село Велика Круша, село Баце и Кравасарија, наоружана насеља, месне страже јачине 30 до 50 терориста; села на обронцима планине Милановац и подручја Гајак, очекују се дејства, како су наоружане шиптарско-терористичке снаге, аутоматским наоружањем, пушкомитраљезима, митраљезима, постављеним на моторним возилима, противклопним оруђима, ручним бацачима, зољама, осама, безтрзајним топовима и средствима минобацачима 60 и 82 мм; очекују се дејства минобацача 60 и 82 мм из села Кравасарије, село Пагаруша и село Драгобиље и село Ретимље; у захвату путева очекује се интензивна заседа и припадна дејства по јединицама и снабдевачким колонама; испред основних положаја упориште истурају се групе за осматрање и успостављање борбеног додире: у рејонима упоришта изграђују се фортификацијски објекти за дејства и заштиту пуног профила, у насељеним местима припремили су мине изненађења, по школама, кућама, продавницама, а на прилазним и обилазним путевима извршили су запречавање и минирање прекопавањем и израдом постављених барикада, ради задржавања и успоравања темпа напада и наношење губитака јединицама војске Југославије и МУП, шиптарско-терористичке снаге су извршиле минирање рејона села Затрић, Малишево, Ораховац, село Сотина, извршено је минирање у захвату комуникација Штимља-Сува Река, село Оптеруша и село Зочиште. Сада се ту још даље набраја шта и како, са тиме нас упознаје командант, значи нас команданте батаљона са задатком који је; дана 21. и 22.03. шиптарско-терористичке снаге отвориле су јаку ватру из рејона објекта Трлиште, објекта Граб, источних кућа села Студенчане, села

Оптеруша и онемогућиле прелазак патрола МУП-а на релацији Сува Река – Ораховац, чиме је извршено пресецање наведене комуникације, успостављен несметани коридор протока наоружања и борбених средстава на правцу Ретимље – Самодража – Доброделане – Пагаруша. Командант сада даје наређење нама, значи свим командантима. Ја сам један од тих команданата, рећи ћу Вам после где се налазим у овоме свему, значи где се налази позадински батаљон. Командант је наредио да у сарадњи са 37. одредом Посебне јединице полиције из Ниша петом четом Посебне јединице полиције из Призрена, четвртом четом Посебне јединице полиције из Ђаковице, извршити деблокаду комуникације Сува Река-Ораховац, блокирати и уништити шиптарско-терористичке снаге у ширем рејону села Ретимље и успоставити контролу територије на том подручју, групишући главне снаге на правцима Студенчане-Самодраже и Оптеруша-Ретимље и помоћне снаге на правцима Бела Црква – Целине – Ногавац, Велика Хоча, Мала Хоча, Винарски подрум и тако даље. Можда сада Вама није јасно, ја се ту уопште не налазим, ту су главне снаге и снаге које нападају, али су оне у овом рејону где се и налази моја јединица. Циљ овог задатка је деблокада комуникације Студенчане-Самодража-Оптеруша, извршити потпуну блокаду шиптарско-терористичких снага у ширем рејону села Ретимље, са кружне основице развити и уништити шиптарско-терористичке снаге на правцима напада, делом снага спречити преливање и извлачење шиптарско-терористичких снага са простора Ретимља у шири рејон Пагаруше и у село Трње, Лешане, у даљем обезбедити проходност комуникације и успоставу контроле територије. Ту је сада задатак моје јединице, значи понављам још једном, значи уништити шиптарске снаге на правцу, на правцима напада делом снага и спречити преливање и извлачење шиптарско-терористичких снага са простора Ретимља у шири рејон Пагаруше и у село Трње, Лешане, у даљем обезбедити проходност комуникација. Борбени распоред свих тих снага су снаге за напад, снаге за блокаду територије, снаге за подршку, снаге за обезбеђење борбених дејстава, снаге за командовање и везу, а ми се налазимо готово за почетак подршка снагама МУП-а, 25.03. у 07:00 сати. Моја јединица се налазила у овоме делу снаге за блокаду територије. И ми смо такав задатак и добили, значи добили смо задатак, сада су ту задаци јединицама, свака јединица посебно, сваки командант те јединице је добио свој задатак, ми смо добили значи задатак снага за блокаду територије, блокаду територије на линији, тачка 357, село Трње, објекат „Језеро“, објекат „Мистра“, тачка 330. село Смађ, тачка 316. село Доња Србица, Терамида, делови позадинског батаљона, чета везе, делови хаубичког дивизиона и део ЛАРД-а ПВО, значи део позадинског батаљона. Ми смо на овом задатку били са четрдесетак војника. Део чете везе, део хаубичког дивизиона и део ЛАРД ПВО, сви смо добили задатак за блокаду територије. Дobili су блокаду од раскрснице путева за Доњу Србицу, регионалног асфалтног пута и тако даље, су добили други делови, из ове бригаде. Шта сам хтео да кажем, шта је битно напоменути? Зашто, ми смо на овом задатку значи били са четрдесетак војника и имали смо задатак да запречимо практично територију, спречимо преливање шиптарско-терористичких снага, односно оних који, да Вам једноставно објасним, значи са ове стране борбене јединице нападају, онај ко бежи долази на линију одбране и ми смо ту имали задатак да ко дође овде, да га спречимо да пређе, значи једноставно линија одбране коју ми чувамо.

Врло битно ми је да Вам напоменем, јер са четрдесетак војника, а на том задатку су била још двојица официра и било је седам, осам подофицира. Из ког разлога? У оним другим јединицама се зна значи, један подофицир има тридесетак војника и то је то, он иде. Само из тог разлога сам ја као командант одлучио да поведем већи број подофицира, јер ће да ми, не дај боже, ми бранимо, овај ту линију, али то су војници који, понављам опет, нису обучени за такве задатке. И командант бригаде је наредио,

сада наређење је такво, и он је нама дао такав задатак, да не будемо у оној линији где би могли да се нешто, не дај боже, погине војник или рани и тако даље. Значи из тог разлога је пошао толики број старешина, да би и ти војници који, једноставно нису обучени и плаше се, на крају крајева, то је разумљиво, али нису обучени да би био ту још неко од старешина, од професионалног састава, да их, да кажем, охрабри. Значи то је био наш задатак и тај задатак смо ми извршили. Значи дошли смо у раним јутарњим сатима, пошто тај терен, стварно ми нисмо, није тада било времена да се оде на извиђање, да се види како, где, шта, распоред, ко је где, него смо поподне добили задатак, командант нам је показао где је шта, моје место је на карти овде и ја идем. Тог јутра смо дошли, нисмо имали, ја сам, ја мислим да сам и рекао у овоме, ми нисмо ни знали да дођемо до тог места где смо требали да извршимо задатак. Значи чак нас је један полицајац, ја се не сећам сада, он ми је био додељен да ми само покаже пут који је, јер је знао тај терен и он је после само ми показао када смо дошли возилима, и он је отишао, завршио свој задатак и вратио се у своју јединицу. Значи дошли смо у раним јутарњим сатима, значи по ноћи, само свитање. И сада мени се ставља на терет да сам ја постројио ове борбене акције, чује се пуцњава са свих страна. И мени се ставља на терет да сам ја постројио војнике и окупио их овде, да им кажем. Село Трње се није ни видело са места где смо били, ја Вам одговорно тврдим, ако бисте могли да одете тамо и да погледате, значи село се није видело, једноставно се не види. Ја то село нити сам видео, нити сам крочио ногом у то село, а камоли да сам могао да кажем, „ево“, овај, „видите ли село“, „видимо“. Мало значи хоћу да Вам кажем и следеће: значи задатак су добили командири чета Јаћимовић поручник и капетан Глигорић, још те вечери у касарни у Призрену, значи где смо били смештени. Задатак - полазак, сада не могу стварно да се сетим, у колико је био полазак, да ли у 3 у 4 ујутру, знам да је било само свитање када смо дошли на положај. Значи, командирима ја тамо више ништа нисам имао потребу да им издајем неко додатно наређење и да им кажем, „е сада ћете да урадите то“. „Јуче сам заборавио, односно синоћ, сада Вам кажем“, значи једноставно је задатак био на ободу брда, на коме смо били, на ободу брда, у две групе које су се они већ претходно поделили, свако је ишао са својим групама војника, по двадесетак војника је било, не могу стварно да се сетим тачног броја, значи један и други и по неколико старешина, и код једног и код другог командира. Знате задатак, само су, обод брда је ту, спустите се доле и држите положаје, знате задатак који је, какви да издајем тамо, да постројавам батаљон или да војници буду ту поред. Чује се пуцњава већ, мислим стварно је, али добро, ја морам да Вам кажем како је било, а сада Ви овај.

На том задатку, верујте ми, значи ја сам био, возила су нормално била удаљена неких можда педесетак метара, мислим нису она ту поред нас, возила су тамо била негде позади, и са војском и са овима, када смо дошли, значи није имао шансе нико да, поготову да чује нешто од мене, осим старешина, ове двојице, а камоли да овај војник каже, е јесте, ја сам овај, показао руком на село. Нисам видео село, значи није се видело. Волео бих када бисте могли да одете тамо и да погледате и да једноставно се село не види. Ми смо на том задатку, кажем Вам, то је читавог дана остали, ја мислим, рекао сам, три, четири дана, четири дана смо остали тамо. Значи, ја сада не могу да Вам кажем са моје леве стране су били ови делови ЛАРД-а ПВО које сам споменуо. У наоружању тих јединица постоје противавионски топови, то су праге и тако даље. Са десне стране су такође биле снаге МУП-а и вероватно снаге чете везе. Ја сада не могу да се сетим где је ко био у овој линији где смо ми били. Значи то је село, ја сам био практично, ако је ово правац севера, ја сам био југозападно од села, значи овде са десне стране би требало да буде, немам карту да Вам покажем, али са десне стране је отприлике мени дошло село. Ту смо били та три, четири дана. Значи, ми од средстава везе смо имали мотороле које су нам биле, више смо слушали ове Шиптаре, јер су на

таквој фреквенцији били, они су нам упадали у фреквенције, па смо онда, али је то сада небитно за причу. Али од средстава везе, ја везу са мојим командирима и они су били на можда 300-400 метара од мене, на ободу брда. Везу са њима сам имао помоћу мотороле, ако треба нешто да им издам, али кажем они, Шиптари су нас ометали и углавном се то чуло, нон-стоп су они шиптарски нешто причали, али то је сада небитно за причу. Значи, за сва та три, четири дана, ја никаквих сазнања немам да је неко од ових људи којима сам ја командовао, из позадинског батаљона, или напустио положај, што је равно дезертерству или отишао негде или ишао, убио некога или нешто опљачкао, нешто или већ не знам шта. Ја не знам сада да ли сам споменуо, након завршетка ових задатака, ми смо се вратили назад у Призрен, пошто је касарна већ била бомбардована, нисмо могли да се вратимо у касарну, били смо смештени на положајима резервним, али ово ми је било битно што сам хтео да напоменем – значи ми на овом задатку једноставно нисмо имали утрошка муниције, а наши војници у позадинском батаљону, су наоружани, то је позадински батаљон, немамо ми ништа тешко, већег калибра од пушке. Значи то нам је једноставно, сада и да имамо нешто, ми немамо ко то да користи, могли смо да имамо топ, али немамо ко ће да пуца из топа, јер немамо таквог војника и ја нисам обучен, ја сам електроинжењер. Мој овај колега је мотораш, он не може, он не зна да пукне из топа, нити ја. Ви можете да ми дате топ и кажете „пуцај“, не знам, иако сам официр био до пре неког времена. Значи, таква је јединица. Ми нисмо имали утрошка муниције, зато смо и тражили наш дневник, јер тамо пише да нисмо имали утрошка муниције, а у војсци се то једноставно, ми добијемо муницију коју морамо да оправдамо после, ако је утрошимо, морамо да је оправдамо на неки начин, да би узели другу. Мислим, не можемо да је једноставно узмемо од негде, па да кажемо “е имали смо сто метака, дајте нам сада још сто метака“. „Чекај, где си потрошио оних сто, што си имао“.

Тако да стварно ја не знам, не знам шта да кажем на ово. Значи вратили смо се, јединице су се распоредиле овај, морам да Вам кажем да би ови органи стварно, ја сада не знам где је био, органи безбедности у војсци, код нас у бригади. Радили су стварно људи свој посао који им је тада био и стварно је било доста случајева да се, деси се из било ког разлога, ја сада не улазим у то, али су подношене пријаве. Мени су, ја Вам кажем, одговорно значи у војсци се ми оцењујемо, прати се рад сваког старешине и тако даље. Значи моје су оцене одличне и врло добре. Ја мислим да чак врло добре и немам. Значи, похваљиван сам више пута, награђиван и тако даље. Значи, једноставно тај рад сваког старешине се прати, оцењује, процењује и овај мислим да не знам шта бих још могао да кажем, да Вам објасним, како је то било и шта се стварно десило.

Председник већа: Имате ли још нешто да изнесете у Вашем изјашњењу?

Опт. Павле Гавриловић: Немам сада тренутно.

Председник већа: То је све, је ли тако?

Опт. Павле Гавриловић: Да.

Председник већа: Можете да седнете.

Адв. Ђуро Чепић: Судија, можда неко питање?

Председник већа: Хоћете сада одмах, пошто сте предложили да питања буду на крају? Ја сам мислила да ли можемо да направимо такав распоред, да изнесе исто и

оптужени Козлина своју одбрану, па обзиром да чујем из навода изјашњења оптуженог, да се он позива и износи неке чињенице које су садржане у овим документима, уколико сте сагласни, може и Козлина да се изјасни о оптужби, а онда да оставимо рок или да направимо паузу или на неком наредном претресу да се упознате са достављеном документацијом и да након тога се постављају питања оптуженима, уколико Вам је то неопходно.

Адв. Ђуро Чепић: Сагласни смо у потпуности са тим, јер мислим да је то потпуно исправан пут кажем као бранилац, наравно, на Вама је та одлука. И само Вас молим, само ми минут треба са Козлином консултација, уз Вашу дозволу, наравно.

Председник већа: Може.

Адв. Ђуро Чепић: Хвала.

Опт. Павле Гавриловић: Госпођо судија заборавио сам само нешто да кажем...

Председник већа: Можете изволите.

Опт. Павле Гавриловић: Можда, стварно, хтео сам да кажем још једну реченицу која исто мислим да је врло битна за разумевање целог овог догађаја. Значи, ми смо били војници и у нашем саставу се налазила регуларна војска која је била обучена у регуларним униформама наше војске. Значи, сви су војници били наоружани својим личним наоружањем, то му је аутоматска пушка или у маскирној униформи, маскирне боје специјалне јединице и тако даље. То стварно, верујте да таквих ствари, код нас тога једноставно нема. Можда су то биле неке друге јединице, посебне јединице, специјалне јединице или већ ја не знам шта, али ова војска која је била тамо на том задатку, то су били регуларни војници, регуларне старешине које су биле обучене по свим правилима у војсци како треба. И тако су се и понашали.

Председник већа: Добро. Само да питам тужиоца. Нисам Вас питала, да ли сте Ви сагласни, да ли бисте Ви сада постављали питања оптуженима, да ли постоји, одбрану питам исто тако, да ли постоје нека питања која бисте сада поставили а нека друга питања везано за ове доказе касније или предлагете да се сва питања оставе за наредни претрес?

Адв. Ђуро Чепић: Мислим да је много боље, ево не знам шта ће уважени колега Виторовић рећи, кога знам деценијама. Овај, Ђуро Чепић адвокат, бранилац и једног и другог, дакле, да се направи концентрација питања јер ако будемо радили парцијално нигде нећемо отићи судија.

Председник већа: Добро.

Адв. Ђуро Чепић: А овде смо дошли, гледајте и наша интенција овде није одбрана не знам о неком кривичном делу организованог криминала или чега већ, ја сам дубоко уверен да овде испред мене седе и да браним честите и поштене људе који су савесно вршили свој посао бранећи земљу а не вршећи злочине и зато желим да у једном несметаном излагању а и касније кроз ова питања дођемо до истине. Наш циљ је истина, хвала Вам.

Председник већа: Тужиоче?

Заменик тужиоца: Судија, ја нећу ничим да учиним да Вам ометам оно како сте Ви замислили...

Председник већа: Не, не ометате једино због одбране.

Заменик тужиоца: Ако Ви мислите да је ово добро, ја се слажем потпуно. Немам, ја имам иначе нека три питања која нису уопште важна за ово о чему ми сада говоримо, а можда ћу поставити паметнија питања кад чујем и одбрану.

Председник већа: Добро, седите. Гавриловићу да ли је то све? Имате ли још нешто да изнесете?

Опт. Павле Гавриловић: Извињавам се још једном, немам ништа.

Председник већа: Можете сести. Козлина устаните. Ја Вас поучавам да можете да се изјасните о свим околностима које Вас терете и да изнесете све чињенице које Вам иду у корист. Рекли сте да сте разумели оптужбу, да желите да се изјасните на наводе оптужнице, да не признајете кривично дело. Изволите изјасните се на наводе оптужнице.

Одбрана опт. Козлина Рајка

Опт. Рајко Козлина: Ја не бих много да причам, само бих рекао да се у потпуности слажем са оном изјавом коју сам дао код тужиоца, а што се тиче оптужнице, оптужница као што сам рекао већ, је нетачна. Прва тачка тамо стоји да сам ја био командир борбене групе што је нетачно. Ја сам био командир одељења, борбена група је нешто сасвим друго и много је веће и командује много већи чин. Друго, да сам сишао у село, да сам убио и тако даље. Значи ниједног тренутка нисам силазио у село, нити сам коме издавао наређења да пуцају, да убијају и тако даље. То је то. Не бих ништа више.

Председник већа: Немате ништа друго?

Опт. Рајко Козлина: Ништа друго.

Председник већа: Добро, можете сести. Да ли одбрана, тужилаштво, жели, има неко додатно изјашњење? Примедбе? Изволите.

Адв. Ђуро Чепић: Ни примедба, ни неко посебно изјашњење, већ молба да нам се омогући увид у ове исправе које су дошле и понови захтев, дакле, још једном понављам, наш ауторитет као бранилаца је врло, односно на врло ниској грани када захтевамо документацију која нам је неопходна да бисмо несметано изнели одбрану у овом поступку. Јер управо ово што је првоокривљени потпуковник Гавриловић износио, нама су те исправе неопходне да би се поткрепила његова одбрана и да би нам исти као квалификовани официр изнео своју одбрану у потпуности, па вас молим да се захтев у преосталом делу понови институцијама, да нам се омогући увид у списе, и

након тога да спроведемо ове даље доказне радње у циљу утврђивања истине. Хвала вам.

Председник већа: Нема више нико?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Имајући у виду захтев одбране да се пре саслушања оптужених упозна са прибављеном документацијом и да се поново ургира и прибави документација предложена од стране одбране на припремном рочишту, а пре постављања питања оптуженима,

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Данашњи главни претрес се **прекида**.

Претрес ће се наставити:

27.03.2015. године, у 14:30 часова, судница бр.2

Адв. Ђуро Чепић: Ђуро Чепић бранилац окривљених. Ја сам предложио на припремном рочишту и одлуку по мом предлогу још нисмо добили, по питању ангажовања експерта дакле, вештака за војна питања и предложио сам личност генерала Радована Радиновића који је дао више анализа пред Хашким трибуналом сматрајући га као најкомпетентнијим екпертом управо да суду приближи ове појмове о којима је потпуковник Гавриловић причао. Дакле, да нам објасни заповест, да нам објасни појам позадинског батаљона, шта су његове функције, како су ти војници обучени, да ли је по овим актима на које се позива потпуковник Гавриловић било померања јединица, да ли је могло, да ли није могло и тако даље. Намеће се низ питања за која сматрам да је непходно вештачење једног таквог стручњака и чак шта више, његово присуство у самој судници да би чуо исказе окривљених и касније сведока и уз документацију коју Ви у међувремену прибавите, да нам да један комплетан налаз који би нам омогућио лакше долажење, још једном подвлачим, до истине. Хвала Вам.

27.03.2015. године у 14:30 часова, судница бр.2

Што је присутнима саопштено уместо позива.

Довршено у 10:45.

Записничар

Председник већа-судија

BP3 1121